Повторна ідентифікація клієнта, ідентифікованого до набрання чинності Законом № 361-IX

Ідентифікація та верифікація · https://nasu.com.ua/mdata/povtorna-identyfikacziya-kliyenta-identyfikovanogo-do-nabrannya-chynnosti-zakonom-№-361-ix/

Чи обов’язкова повторна ідентифікація та верифікація клієнта, якого ідентифікували й верифікували до набрання чинності Законом № 361-IX, якщо немає підозр і підстав вважати його дані нечинними чи неактуальними?

Стосовно проведення повторної ідентифікації, верифікації клієнта (його представника) зазначаємо, що згідно з частиною п’ятнадцятою статті 11 Закону про ПВК/ФТ повторна ідентифікація та верифікація клієнта (його представника) не є обов’язковими, якщо ця особа раніше була ідентифікована та верифікована згідно з вимогами закону, за умови, що в суб’єкта первинного фінансового моніторингу немає підозр та/або підстав вважати, що наявні документи, дані та/або інформація про клієнта (представника клієнта) є нечинними (недійсними) та/або неактуальними.

Отже, у разі наступного встановлення ділових відносин з особою, яка вже була раніше клієнтом установи, не потрібно здійснювати повторно її ідентифікацію і верифікацію, якщо ця особа раніше була ідентифікована та верифікована згідно з вимогами закону та за умови, що в установи немає підозр та/або підстав вважати, що наявні документи, дані та/або інформація про клієнта (представника клієнта) є нечинними (недійсними) та/або неактуальними на момент установлення таких відносин.

Разом з тим, якщо ідентифікація та верифікація клієнта була здійснена не відповідно до вимог закону, установа під час установлення ділових відносин із клієнтом, яка вже була раніше клієнтом установи, зобов’язана здійснити її ідентифікацію та верифікацію в порядку, визначеному в додатку 2 до Положення № 107.

Водночас наголошуємо на тому, що всі вимоги Закону про ПВК/ФТ та Положення № 107, зокрема в частині здійснення належної перевірки клієнта, мають виконуватися установами з дня набрання чинності цими нормативно-правовими актами.

Звертаємо увагу, що згідно з пунктом 23 додатка 1 до Положення № 107 установа документує проведення належної перевірки клієнта та прийняті установою рішення в спосіб, що дасть змогу продемонструвати їх належне здійснення та обґрунтованість, та зберігає відповідні документи та/або інформацію у справі клієнта протягом строків, визначених Законом про ПВК/ФТ.

Зазначаємо, що установа під час розроблення процедур ідентифікації та верифікації має керуватися ризик-орієнтованим підходом, дотримуючись вимог та обмежень, установлених у Положенні № 107, та враховувати те, що результатом здійснення ідентифікації та верифікації має бути:

однозначне встановлення особи клієнта (представника клієнта);

упевненість у тому, що отримані ідентифікаційні дані належать клієнту (представнику клієнта);

переконання в тому, що клієнт (представник клієнта) не є самозванцем, а дійсно є особою, якою він / вона назвався / назвалася (пункт 4 додатка 2 до Положення № 107).

Лист НБУ № 25-0009/84103 від 03.11.2025